

THILLO, Renaat van, civiel ingenieur (Wuustwezel 18 januari 1901).

Speelde in zijn studententijd als voorzitter van de Technische Kring aan de Leuvense Universiteit een rol in de gebeurtenissen na de aanslag op Berten Vallaëys in 1924. Van Thillo was tevens actief in het Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond in de Noorderkempen en in studiekringen voor jonge arbeiders en boeren.

Als afgestudeerd ingenieur werkte hij een tijdlang samen met T. Herbert, bij de oprichting en uitbreiding van de Kortrijkse Katoenspinnerij, waarna hij bij Gevaert hoofd van de radiografische platenontwikkeling werd. In 1930 richtte hij de Vlaamsche Voetbalbond mee op, als tegenhanger van de Belgische Voetbalbond.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werkte hij mee aan de oprichting van arbeidskampen voor jonge mensen, wat er toe leidde dat de Vrijwillige Arbeidsdienst voor Vlaanderen (VAVV), een openbare dienst, gefinancierd en gecontroleerd door het departement van Binnenlandse Zaken, opgericht werd onder zijn leiding. In 1944 werd de VAVV ontbonden als publiek organisme, maar Van Thillo zette het werk voort in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk met R. Lagrou en H. Gravez. Bij de bevrijding trok Van Thillo met een deel van de Arbeidsdienst naar Duitsland, waar later Jef van de Wiele de arbeidsdienstplicht invoerde, met Van Thillo als arbeidsdienstleider. Na de oorlog werd hij, in 1947, bij verstek ter dood veroordeeld. Hij woont thans in Argentinië.

WILLEM C.M. MEYERS